

# WIADOMOŚCI SPORTOWE GAZETY PORANNEJ

Nr. 147

Dodatek tygodniowy do Nr. 8876 z dnia 2. czerwca 1929.  
pod redakcją Narcyza Süssermanna.

## Węgry - Polska.

### Siódme spotkanie zaprzyjaźnionych narodów.

Lwów, 1 czerwca.

W dniu jutrzejszym odbędą się w Poznaniu międzypaństwowe zawody Węgry—Polska.

Zawody reprezentacyjne z Węgrami mają swą ustaloną tradycję, sięga ona do 1921 r., kiedy to Węgrzy pierwszy podali nam pomocną dłoń, ułatwiając temsamem wystąpienie na szerokiej międzynarodowej arenie. Krok ten był jedynie zacieśnieniem węzłów, łączących oddawna małopolskie piłkarstwo z ruchem sportowym po drugiej stronie Karpat. Był on jedynie dalszym etapem w serdecznym stosunku łączącym od wieków zaprzyjaźnione narody. Szczerej tej przyjaźni nie popsul bieg wypadków, który przyniósł nam niestety w spotkaniach z Madziarami szereg niepowodzeń. Przyjmowaliśmy je stale bez goryczy, uznając wyższość starszego brata i wierząc, że przyjdzie chwila, w której mu dorównamy, okazując się godnymi nauk, których nam nie skąpił.

Żywy kontakt panujący między piłkarstwem polskim a węgierskim, uwiadoczniający się w regularnie przeprowadzanych dorocznym spotkaniach, nietylko reprezentacyjnych, ale międzyklubowych, doznał niestety przerwy z powodu walk domowych, wstrząsających organizmem polskiego piłkarstwa.

Z chwilą uporządkowania wewnętrznych naszych stosunków i możliwości ponownego nawiązania kontaktu z zagranicą, jasną było rzeczą, że pierwszeństwo należy się przedewszystkiem naszym pobratymcom. Niestety, w międzyczasie i na terenie międzynarodowym zaszły liczne zmiany, które uniemożliwiły nam uczczenie radosnej chwili powrotu na szeroką arenę zawodami z Węgrami. Miejsce dawnych pojedynczych spotkań międzypaństwowych zajęły konkurencje grupowe, w których i Węgry brały żywy udział. Fakt ten spowodował jeszcze większą ciasnotę terminów niż dawniej, uniemożliwił natychmiastowe reaktywowanie międzypaństwowych spotkań w dawnej formie. Ostatecznie jednak dobra wola, w którą nigdy nawet nie wątpiliśmy, znalazła wyjście i doprowadziła do usunięcia przeszkód, tak, że zawody Węgry—Polska odżywiają w nowej postaci, nie jako samoistna impreza, lecz jako część składowa wielkiej konkurencji i puchar środkowo-europejski dla amatorów, w której prócz Polski i Węgier udział biorą reprezentacje Austrii i Czechosłowacji.

Uczestnictwo Polski w konkurencji

puharowej dla amatorów spotkało się w pierwszej chwili w naszych sferach piłkarskich z nieprzychylnym przyjęciem i ostrymi zastrzeżeniami. Przeciwnicy imprezy, kierując się zresztą najlepszą wiarą, nie zdawali sobie sprawy z nowej konstelacji wytworzonej na horyzoncie piłkarskim w Europie. Stojąc zdala od wydarzeń, nie zorientowali się, że udział w konkurencji tej był maximum tego, co w danej chwili dawało się osiągnąć i, że miarodajne nasze czynniki decydując się na nią miały od pierwszej chwili dalsze cele na oku, uważając zawody o puchar środkowo-europejski jedynie jako pośredni etap w drodze do wywalczenia polskiemu piłkarstwu koniecznych stosunków, które zapewniłyby mu z czasem też odpowiednie stanowisko.

Zawody jutrzejsze zapoczątkują zatem nową erę w naszych międzynarodowych stosunkach. Fakt, że rozpoczęliśmy ją właśnie spotkaniem z Węgrami jest nam szczególnie sympatyczny, to też spodziewamy się, że drogich gości naszych spotka w Poznaniu najgorętsze przyjęcie i że dzień jutrzejszy przemieni się w potężną manifestację przyjaźni węgierskiej i polskiego sportu.

\* \* \*

W dniu jutrzejszym reprezentacja nasza zmierzy się poraz siódmy z rzędu z Węgrami. Los nie był dla nas dotychczas łaskawym. Przegraliśmy bowiem wszystkie sześć spotkań, przy czem stosunek bramek przedstawia się 19:1 na naszą niekorzyść.

Pierwsze zawody z Węgrami roze-

## Kilka słów o lekkoatletyce.

Lwów, 1. czerwca.

Od roku 1920 od Olimpiady w Antwerpi datuje się wielki przełom w lekkoatletyce całego świata. Spostrzeżono bowiem, że nie zawsze fenomenalne warunki fizyczne jednostek, decydują o zwycięstwie. Niepokazny, niski, nieproporcjonalnie zbudowany, wówczas jeszcze nikomu nieznan. Finlandczyk Paavo Nurmi, tak mało swoją postacią zwracał uwagę, że przed zawodami zupełnie się z nim nie liczone. Tymczasem okazało się, że niepozorna ta osobka, była współzawodników jak chciała, a co więcej spowodowała w liście nienormalnych rzekomo rekordów istny przewrót.

Jednym zamachem obalona została również maksyma, „że każdy trening jest w lekkoatletyce dobrym“. Zrozumiano, że trening musi być przystosowany do własności fizycznych zawodnika.

Ameryka, która zdawała się być w sporcie lekkoatletycznym bezkonkurencyjną, widząc, że hegemonia jej zaczyna się chwiać, pierwsza ofiarowała systematykę treningów lekkoatletycznych. Za nią poszły Niemcy, które w tej dziedzinie sportu dzięki swym wiadomościom są po Ameryce największą potęgą lekkoatletyczną. Najstarszy, lecz zupełnie odrębny system trenowania posiadają państwa skandynawskie, na których czele kroczy maleńka Finlandja. System północny jest w Europie mało znany, dzięki skrytości skandynawskich zawodników. Inne państwa jak Francja, Węgry, Belgja, Wło-

ży wzorują się przeważnie na szablonach amerykańskich, oraz na doświadczeniu zebranym na licznych zawodach przez najlepszych ich zawodników. Niestety u nas w Polsce dzieł fachowych (poza podręcznikiem „Lekkoatletyka“ kpt. Barana) zupełnie nie ma. Wiadomości zaś zbierane podczas międzynarodowych zawodów, są tak skąpe lub przestarzałe, że nie mogą posłużyć za wzór, do którego należałoby się dostosować.

Chcąc częściowo choćby usunąć tę niedogodność i przyjść lekkoatletom naszym z pewną pomocą, rozpoczniemy druk artykułów, traktując z grubsza o treningu, wzorując się przytem na systemach amerykańskich. Zaznaczamy, że Amerykanie posiadają zupełnie dwa odrębne sposoby trenowania. Systematyczny, obliczony na stałą formę, oraz specjalny, może zbyt silny, przed samymi zawodami, obliczony na uzyskanie jak najlepszych wyników, lecz o formie bardzo krótkotrwałej. Tym drugim, który dla naszych warunków się nie nadaje, bądź to z powodu słabego przygotowania, bądź też z powodu nieścisłych terminów tak ważnych zawodów, jak mistrzostwa okręgowe oraz mistrzostwa Polski, (gdyż jedynie przed takimi zawodami Amerykanie powyższy trening stosują) zajmować się nie będziemy. Podawać więc zaczniemy w następnych numerach ogólny zarys trenowania systematycznego, wzorowanego na sposobach amerykańskich.

„Eda“.

graliśmy w r. 1927 w Budapeszcie, przyniosły one nam stosunkowo zaskoczyły wynik, ulegliśmy bowiem gospodarzom w stosunku 0:1.

Gorzej wypadło spotkanie rewanżowe rok później w Krakowie. Wynik brzmiał 3:0.

W r. 1923 do zawodów nie doszło, dopiero w r. 1924 spotkaliśmy się na arenie w Colombes z okazji olimpiady. Ponieśliśmy też wówczas najcięższą porażkę (0:5), do której doszła w tym samym roku druga klęska w Budapeszcie w stosunku 4:0.

W r. 1925 szanse nasze były najlepsze. Węgrzy przechodzili wówczas ciężki kryzys. Szereg porażek, a w szczególności ostatnia w Sztokholmie, skąd przyjechali wprost do Krakowa, podważyła silnie ich autorytet i ujemnie odbijała się na nastrojach drużyny. Optymizm nasz był jednak przedwczesny. Zapomnieliśmy, że przyjdzie nam walczyć z zdeteminowanym przeciwnikiem, grającym o całą stawkę, to też ostatecznie ulegliśmy i tym razem po zaciętej walce w stos. 0:2.

Ostatnie zawody z Węgrami odbyły się w Budapeszcie w r. 1926. Były one o tyle pamiętne, że nareszcie po pięciu latach udało nam się strzelić Węgrom pierwszą i po dziś dzień jedyną bramkę.

\*

Ocena szans nastęca w piłkarstwie stale wielkie trudności. Tym razem zwiększa je fakt, że niewiadomą jest dla nas siła przeciwnika. O poziomie amatorskiego piłkarstwa węgierskiego orak nam zupełnie dany, a przedewszystkiem mierników, któreby pozwoliły choć w przybliżeniu ocenić jego wartość.

Dobrze jednak będzie, jeśli opinia i gracie nasi nie zlekceważą sobie przeciwnika. Węgrzy mają olbrzymią wprost zdolności sportowe, ambicja, zapal i umiejętność walki są watorami, które czynią z nich zawsze niebezpiecznych przeciwników.

W czasie ostatniego pobytu w Budapeszcie (r. 1927) mieliśmy sposobność słyszeć z ust autorytatywnych bardzo pechłbne zdania o wartości i sile rozwojowej amatorskiego piłkarstwa węgierskiego. W ciągu dwóch lat sytuacja mogła się zmienić jedynie na lepsze, to też kto wie, czy reprezentacja nasza nie stanie przed bardzo ciężkim zadaniem.

Skład drużyny naszej ustalony został, jak wiadomo, następująco: Fontowicz (Warta), Bułanow (Polonia), Martyna (Legja), Kollarczyk I. i II. (Wisła), Mysiak (Cracovia), Wypijewski (Legja), Pazurek (Garbarnia), Kałuża (Cracovia), Kozok (Crac.), Szperling (Crac.).

Uderza w nim przedewszystkiem fakt, że największy kontyngent graczy dostarcza Cracovia, której dotychczas

we wyniki były conajmniej słabe. Obok 4 graczy „biało-czerwonych“ spotykamy pod dwóch graczy z Wisły i z Legii, Fontowicza z Warty, Bułanowa z Polonji i Pazurka z Garbarni.

Jak widać, kapitan związkowy zrezygnował z początkowego planu oparcia się o Wisłę i zdecydował się ostatecznie na konglomerat, w którym bardziej spoista całość tworzy jedynie lewa strona, złożona z graczy Cracovii. Panu mjr. Lothowi przyświecała zdaje się myśl skoordynowania pomysłów techników Kałużę i Sperlinga z energią i siłą przebojową Kozoka oraz Pazurka, wspieranego przez Wypijewskiego. Teoretycznie wygląda to bardzo dobrze, w praktyce może być gorzej. Pamiętajcie bowiem należy, że amatorem węgierskim nie zabraknie zapewne ambicji, a ostro walka nie jest żywiołem, który odpowiadałby Kałuży czy Sperlingowi. Jeśli jeszcze zgodzić się można na Kałużę, którego kwalifikacje kierownicze są aż nadto dobrze znane, to trudno zrozumieć, dlaczego Balcer ustąpił miejsca Sperlingowi.

Przeciw pomocy nie można mieć zastrzeżeń, ostatecznie jednak można było uwzględnić Wojciechowskiego (Wartę) na bocznej. Nie ustępuje on bowiem swym konkurentom, a Poznaniowi też się coś należy.

Bułanowa dawno już kokietowano. Wstawienie do reprezentacji natrafiało jednak na trudności ze względów formalnych. Gracza tego nie widzieliśmy już od długiego czasu, to też trudno wydać o nim opinię. Martyna wskoczył w ostatniej chwili w miejsce Chmielowskiego. Dlaczego? Na to trudno dać odpowiedź, podobnie jak niezrozumiałem wydaje się przejście do porządku dziennego nad doskonałymi obrońcami łódzkimi, mającymi bądź co bądź większą rutynę i doświadczenie. Wstawienie Fontowicza, Milli, Domańskiego jest kwestją smaku. Ostatecznie jednak Domański nie zawiódł nigdy pokładanego w nim zaufania, to też wybór jego byłby zupełnie zrozumiałym.

Lojalnie jednak zaznaczyć wypada, że sytuacja kapitana PZPN-u nie jest łatwą, już choćby ze względu na zupełnie niestabilną formę drużyn i graczy. Znajdujemy się dzisiaj w tem położeniu, że łatwiej jest zestawić trzy równorzędne zespoły, niż jeden faktycznie wyborowy.

Miejmy nadzieję, że ręka p. mjr. Lotha okaże się szczęśliwą i że pierwszy jego występ uwieńczony zostanie pełnym sukcesem, wbrew głosom krytyków, którzy są również jedynie omylnymi ludźmi.

N. S.

## Zawody lekkoatletyczne pań i panów.

Lwów, 1. czerwca.

Wewnętrzno-klubowe zawody lekkoatletyczne dla pań i panów urządza „Czarni“ w niedzielę 2 czerwca, o g. 10-tej rano. Zgłoszenia do godz. 9.30 przed zawodami. Zwycięscy otrzymują nagrody. Udział dostępny dla „Czarnych“ i nowicjuszy, pragnących przystąpić do „Czarnych“, którzy będą posiadać własny inwentarz. Po zawodach nastąpi rozdanie nagród z powyższych zawodów oraz wręczenie żetonów uczestnikom i zwycięzcom biegu „Wiek Nowego“ zgłoszonych z ILKS „Czarni“.

# Lwów walczy jutro z Łodzią

ZAWODY ODBĘDĄ SIĘ O 17-TEJ U „CZARNYCH“.

Lwów, 1. czerwca.

Sportowcy zaskoczeni zostali do pewnego stopnia wiadomością o zawodach międzynarodowych z Łodzią. Wyznać należy, że niespodzianka była wcale przyjemną, gdyż w denerwującym ogniu ustawicznych walk punktowych są tego rodzaju spotkania pożądanym urozmaiceniem, pozwalającym wytechnać nadszarpanym nerwom. Również wybór przeciwnika był zupełnie trafny. Kraków i Warszawa są u nas niejako codziennym gościem, natomiast z Łodzią stosunki ułożyły się inżniej ze względu na utrudnione warunki komunikacyjne. Dzięki temu ma każdorazowy występ graczy łódzkich posmak nowości. W tym roku obok atrakcji nowości dochodzi jednak i świadomość, że piłkarstwo łódzkie znajduje się w dobrej formie,

## U nas inaczej.

Stwierdzić niestety należy, że we Lwowie nie docenia się wadocześnie znaczenia tego spotkania. Lwowski Zw. Okr. P. N. narzekający tak często — może czasami i słusznie — na postępowanie jego interesów przez kluby ligowe, gdy nadarza się wreszcie sposobność wykorzystania imprezy zarówno dla celów propagandowych jak i materialnych, okazuje jakąś dziwną ospałość i indelencję. — Świadczy o tem przedewszystkiem zupełnie niewystarczająca i niemiędoła reklama, a dalej niezrozumiała wprost obojętność wobec ewent. wyniku. Lwowski Okr.

## Skład Lwowa.

Przejdziemy pozycje po kolei. Desygnowanie Krasickiego na bramkę nie może naturalnie wywołać żadnych zastrzeżeń. Albański nie jest może gorszy, ale ostatecznie graczowi Czarnych należy się pierwszeństwo już choćby ze względu na lata „służby“. Również wstawienie Olejniczaka na obronę nie napotka na sprzeciw. Inaczej ma się natomiast sprawa z Pajakiem, którego kwalifikacje okryte są chwilowo niemiędołą tajemniczości. Być może, że Pajak okaże się faktycznie kwitującym w ukryciu talentem, ale mecze reprezentacyjne nie są polem do przeprowadzania prób i eksperymentów, tembardziej, gdy ma się do dyspozycji graczy, o których wartości istnieją już pozytywne dane. Jeśliby nawet Pajak był dzisiaj już dobrym graczem, to brak mu rutyny i doświad-

czego doowodem jest choćby doskonała pozycja ŁKS-u. Wprawdzie rola drugiej drużyny ligowej Turystów wypadła znacznie gorzej, jednak i oni dysponują szeregiem doskonałych jednostek, tak, że połączenie dwóch tych drużyn dać może w rezultacie zespół o niepowszedniej wartości bojowej.

Nie ulega wątpliwości, że piłkarstwo łódzkie wysyłając poraż pierwszy do Lwowa swą oficjalną reprezentację, zechce się przedstawić w jak najlepszym świetle i dołoży starań, by przeciwstawić Lwowowi faktycznie najlepsze siły. Przyjdzie mu to tem łatwiej, że kapitan PZPN. zrezygnował całkowicie z udziału graczy łódzkich w walce przeciw Węgrom i temsamem stoją oni do dyspozycji władz swojego okręgu.

Zw. P. N. zapomina zdaje się, że zadaniem jego jest stać na straży autorytetu lwowskiego piłkarstwa i że przedewszystkiem w jego interesie leży, by autorytet ten był jak najsilniejszy.

Już wczoraj, podając oficjalny komunikat o składzie reprezentacji Lwowa pozwoliliśmy sobie na ogólną krytykę. Dziś powrócić musimy do tej samej sprawy tembardziej, że kapitan LZOPN-u p. T. Kuchar nie objął jeszcze urzędowania i nie wywrze zatem nacisku na przeprowadzenie pewnych zmian.

zienia, które odgrywa częstokroć niemiędołą rolę, niż dobra technika i ambicja. Trudno nam doprawdy zrozumieć, co było powodem, że na rzecz Pajaka przeoczono Birnbacha, Redle- a i Mauera, który na zawodach z Warszawianką był jednym z najlepszych graczy swej drużyny. Wszyscy i trzej zawodnicy mają za sobą dziesiątki ciężkich spotkań, wychodzili obronną ręką z niejednej opresji, to też mają oni stanowczo pierwszeństwo przed młodym graczem Lechci, którego pole działania było z natury rzeczy bardziej ograniczone.

Na środkową pomoc wyznaczony został Horowitz, gracz bardzo pracowity, ruchliwy i ambitny, to też spodziewać się należy, że podda swemu zadaniu.

Boczne pozycje obsadzono Deutsch-

manem i Ozajstem. Uderza brak Piłata II, który na podstawie dotychczasowych wyczynów zasiąguje na koszulkę reprezentacyjną.

Ponieważ jednak i Deutschman ma odpowiednie zasługi, więc też można było zaryzykować ustawienie Piłata II na prawą stronę. Ostatecznie jednak i w tej formie powinna pomoc stanąć na wysokości zadania.

Co do napadu w składzie Szabakiewicz, Sawka, Nastula, Kuchar, Kobziar nasuwa się zastrzeżenie jedynie odnośnie do Kobziara, gracza Ukrainy. Jest rzeczą doprawdy niezrozumiałą, co wpłynęło na wystawienie zawodnika tego do reprezentacji. Czyżby mecz drużyny klasy A przeciw B? Jest to doprawdy zbyt słaby miernik i mimo całej rewerencji dla klasy B, mamy pewne wątpliwości czy reprezentacja jej dorównuje ligowej reprezentacji Łodzi. Zastrzeżenia wysuwane przeciw Pajakowi w znacznie większym stopniu obowiązują w stosunku do Kobziara, który może być talentem, ale dotychczas nie ma i nie miał sposobności nauczyć się grać tak, by mógł pretendować do reprezentowania czołowej klasy lwowskiego piłkarstwa.

Śmiałość decyzji LZOPN-u zasługuje wprawdzie na podziw i uznanie, jednak nie chcielibyśmy, by zbyt „odważne“ pociągnięcia naraziły na szwank i tak już mocno nadszarganej opinii lwowskiego piłkarstwa. Dlatego też pozwalamy sobie w ostatniej jeszcze chwili zapelować do odpowiednich czynników, by przeprowadziły zmiany dające pewniejszą gwarancję szczęśliwego rezultatu zawodów z Łodzią.

Przypominamy, że spotkanie Łódź-Lwów odbędzie się jutro t. j. w niedzielę o godz. 17-tej na boisku ILKS Czarni.

N. S.

## Różne.

Mistrzostwa młodzików okręgu lwowskiego odbędzie się dopiero 8. i 9. czerwca.

Termin mistrzostw okręgu L. O. Z. L. A. przesunięty został na 14. 15. i 16. czerwca.

Walny Zjazd delegatów PZPN. odbędzie się dziś, tj. 1. czerwca we Wilnie.

Nastula został na zawodach z Turystami kontuzjonowany i zmuszony był opuścić na przeciąg kilku nastu minut boisko.

P. dr. Dawid Schargiel, długoletni kierownik sekcji piłki nożnej Hasmonei, promował się na uniwersytecie Jana Kazimierza na doktora praw.

Zawody Pogon I. B.—Polonja zakończone zwycięstwem Pogoni w stosunku 3:1, zweryfikowane zostały jako w. o. dla Polonji ze względu na niedopełnienie przez Pogon pewnych formalności.

Final turnieju tenisowego o pułk „Wiek Nowego“, który odbędzie się dziś przedpoł. na kortach „Czarnych“, zapowiada się bardzo ciekawie.

## Motocykliści u progu nowych zadań.

KONKURS JAZDY NA TRASIE LWÓW—STRYJ—LWÓW.

Lwów, 1. czerwca.

Ruchliwy zarząd i komisja sportowa Małopolskiego Klubu Motocyklowego we Lwowie przygotowują nową nadzwyczaj interesującą imprezę. Tym razem na trasie 144 klm. odbędzie się konkurs jazdy motocyklowej. Trasa biegnąć będzie ze Lwowa do Struja i z powrotem. Udział w konkursie wezmą tylko członkowie klubu i zrzeszeni w polskich związkach motocyklowych. Program uczestniczenia jest już

wykończony. Konkurs urządza się na podobnych warunkach, jak raidy, z tą tylko różnicą, że tempo jazdy podwyższa się o około 30 proc., a poza tem szereg ostrych przepisów dopuszcza motocyklistów do współzawodniczenia. Z uwagi na krótką trasę spodziewany jest bardzo liczny udział zawodników. Bliższych informacji udziela Zarząd Klubu ul. Bourlarda 5 (Poradnia zawodowa) lub firmy Scott-Pawłowski pl. Halicki i E. Kustanowicz Na Bajki 31.